

Talan väckt den 27 november 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-521/08)

(2009/C 32/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. Støvlbæk and A.A. Gilly)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (⁽¹⁾), genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet med den nationella rättsordningen löpte ut den 20 oktober 2007.

(¹) EUT L 255, s. 22.

Överklagande ingett den 28 november 2008 av Luigi Marcuccio av det beslut som förstainstansrätten (fjärde avdelningen) meddelade den 9 september 2008 i mål T-144/08, Marcuccio mot kommissionen

(Mål C-528/08 P)

(2009/C 32/36)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (ombud: G. Cipressa, avvocato)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- 1. under alla omständigheter
 - 1a) ogiltigförklara det omtvistade beslutet *i sin helhet*
 - 1b) fastställa att talan kan upptas till prövning

och

- 2/A i första hand: (2/A1) upphäva det omtvistade beslutet, (2/A2) ogiltigförklara, i den mån det är nödvändigt, avräkningsnotan av den 18 juli 2005 (nedan kallad avräkningsnotan av den 18 juli 2005) (2/A3) ogiltigförklara, i den mån det är nödvändigt, beslutet att avslå klagandens klagomål, (2/A4) förplikta motparten att utbetala 89,56 euro (åttonio euro och femtiosex cent) som kompletterande 100 procentig ersättning, det vill säga för att klaganden ska erhålla ersättning med 100 procent för sina sjukvårdskostnader, eller som ersättning för den skada som motpartens rättsstridiga agerande har orsakat eller det högre eller lägre belopp som domstolen finner skäligt, (2/A5) förplikta motparten att utge dröjsmålsränta på de belopp som nämns ovan i punkt 2A/4 i överklagandet såvitt avser det kapitaliserade beloppet under den relevanta perioden enligt de frister som kan utläsas av handlingarna i målet, (2/A6) förplikta motparten att ersätta samtliga rättegångskostnader och arvoden som förfarandet föranlett,

eller,

- 2/B i andra hand, återförvisa målet till förstainstansrätten för förnyad handläggning.

Grunder och huvudargument

1. Förvanskning och missuppfattning av de omständigheter och påståenden klaganden har åberopat i sina skriftliga handlingar. Förstainstansrättens slutsatser (framför allt i punkterna 29, 31, 34 och 38 i det överklagade beslutet) leder till ett felaktigt resultat och är materiellt oriktiga.
2. Felaktig tolkning och tillämpning av begreppet rättsakt mot vilken talan kan väckas. Missuppfattning, orimlig och ologisk tillämpning av artikel 231 i EG-fördraget samt åsidosättande av denna bestämmelse. Vidare har förstainstansrätten inte beaktat de följder som fastställs i rättspraxis av att ett beslut som antagits av en gemenskapsinstitution ogiltigförklaras av gemenskapsdomstolarna. Slutligen har förstainstansrätten åsidosatt principen om *res judicata* och *maktfördelningsprincipen* (i synnerhet i punkterna 32 och 34 i det överklagade beslutet).
3. Felaktig tolkning och tillämpning av artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna och av begreppet beslut som antagits av en gemenskapsinstitution.
4. Åsidosättande av principen om tillgång till i lag föreskriven behörig domstol och rättegångsfel (*errores in procedendo*) av sådan art att klagandens rättigheter åsidosatts, särskilt rätten till försvar men även rätten till en rättvis rättegång.